

romhalmaza. (A gravitáció
mint szövetséges az üvegtörésben.)
Ilyen fülbemászon, ilyen ékesen,
meakulpázni csak primadonna tud.
Ahogy porszívózik, ahogy rendberak!

Ragasztómaradék az ujjbegyén.
Gargarizál, mert reggelre elment a hangja,
nyelve a tablettáktól fekete.
A turné közepén elfogytak nyugtatói.
Pszichiátere keményebb terápiát
javasol. Elég a bájcevelyből.

Sajó László

SÍRKŐANGYAL

B. I. versesfüzetéből

szárnya kicsit megpörkölődött
mikor isten hátsóudvarán becserkészte az ördög
hogy a vasárnapi levesbe főzze
ám isten egy gondolattal megelőzte

mikor útravalóul rögök
gurultak utánam küldte a dögöt
ő pottyantott ide nem anyám ő a pesztrám
szárnyát kitarva üres szemgödröt mereszt rám

én őrzöm őt vagy ő őriz engem
uram temetőm már így maradunk mi ketten
nem múlik ki mellőlem ez az állat

a föltámadásig rezenéstelenül
gubbaszt rajtam a dögkeselyű
akkor leszáll és testem meggyalázza

A HAJNALI FÖLRIADÁSOK

tested körvonalaiiba burkolózva a fotel mélyére süpped
 hült helyeden ül mereven egyelőre ő sem mondhat többet
 tapogatózol *előre* kacatjaid közé ragadva
 nyomot hagysz ahogy egyre beljebb hatolsz magadba
 évmilliónként mozdulsz egy tapodtat
 ma te játszod az ügyeletes halottat
 micsoda társaság mi van itt születés- vagy névnap
 betoppansz váratlanul hova sohasem hívnak
 életedben minden ajtó megnyílt neked most mégis kint vagy
 a legbelső szobában valamikor égve felejtetted a villanyt
 utolsó leheleted megcsap emészti magát a szemét
 rosszul emlékeztél itt a villany sem ég
 tágra nyílt szemedbe lógó egy szál csupasz dróton
 leereszkednek hozzád mennyezetig ragadnak a pókok
 félrehajtod a függönyt isten háta mögül leskelődöl
 egy hang túje tarkón szúr *menj anyádba kezd elölről*
 szedegeted úton-útfélen elhullajtott morzsáidat
 a sötétség pánikjában senki se szól rád *ki vagy?*
 rettegve közelítesz tükörhöz gáztűzhelyhez
 minden dolgok mögött lapuló árnyékokat sejtész
 friss újságokkal letakart ürülék kövül a sarokban
 körülötted mélyen alvók torkából dől a dohszag
 utánad szólnak *hová mész? rosszul vagy? mi lett?*
 nem válaszolsz villanyt gyújtasz vizet iszol vízelisz

Sławomir Mrozek

A DICSŐSÉG ÁRA

Mihályi Zsuzsa fordítása

Sok neves kalóz élt a Karib-tengeren, de Morgan kapitány volt a leghíresebb közöttük. Egészen addig, amíg Pedro Canibal kapitány dicsősége el nem homályosította hírnevét. Versenyre keltek a leghíresebb kalóz címéért. Az lehet méltó rá, aki vakmerőbb, kegyetlenebb, rettentőbb tetteket követ el, mint a másik.

Morgan kapitány az éj leple alatt belopózott a bevehetetlen Santa Rita La Mayor erődbe, foglyul ejtette a parancsnokot, és még pirkadat előtt hazatért. Pedro Canibal viszont pontban déli tizenkettőkor elrabolta az alkirályt, és még a várost is fölgújtotta.